Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41388
Copyright: Melk, Benediktinerstift

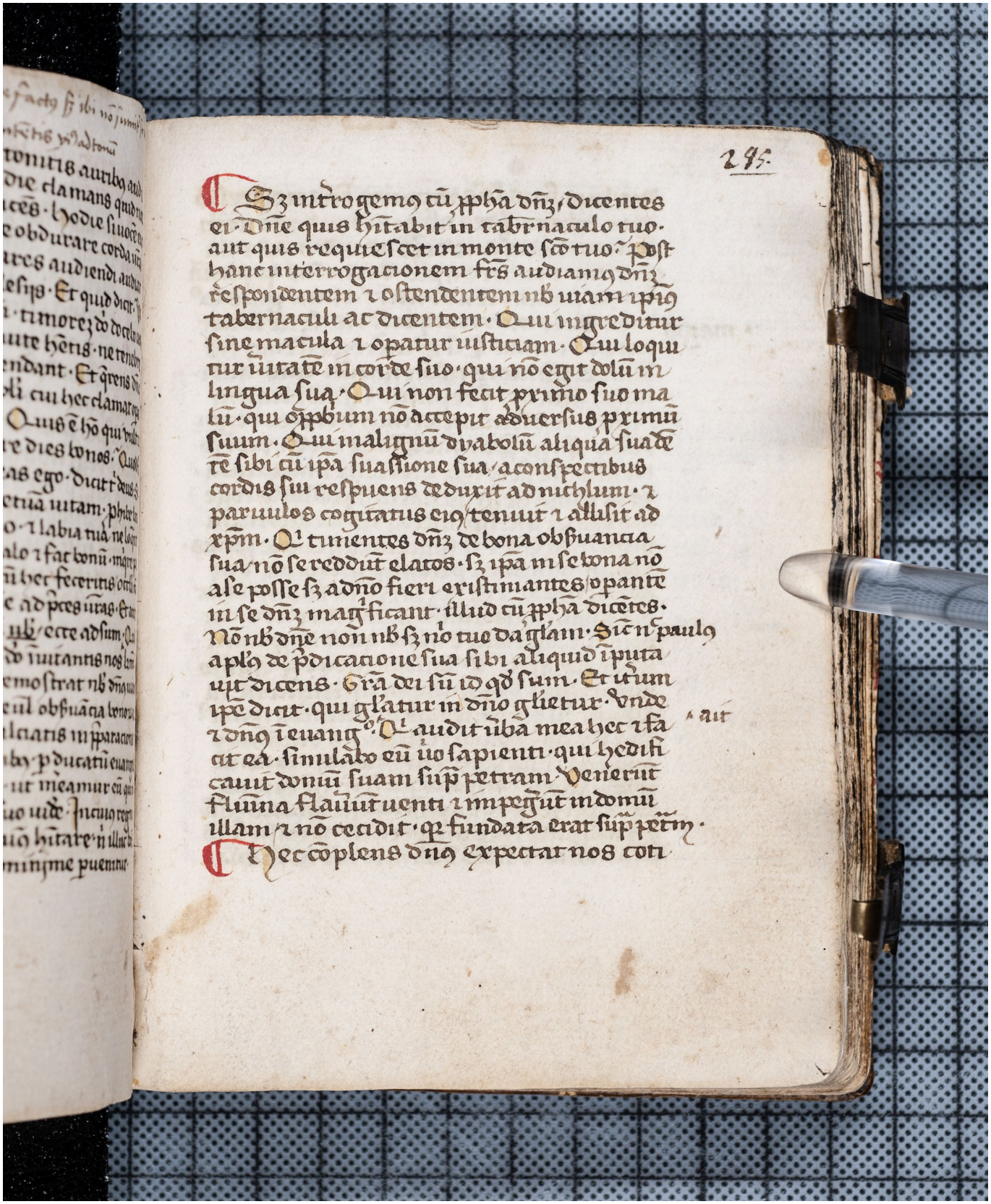

Sz intro gemo cũ ꝓpha dñz, dicentes
ei. Dñe quis hitabit in tabrnaculo tuo.
aut quis requiescet in monte sco tuo? Post
hanc interrogacionem frs audiamo dñz
respondentem z ostendentem nb uiam ipiꝰ
tabernaculi at dicentem. Qui ingreditur
sine macula z opatur iusticiam. Qui loqui
tur iuitate in corde suo. qui nõ egit dolũ in
lingua sua. Qui non fecit primo suo ma
lo. qui oppbium nõ accepit aduersus primũ
suum. Qui malignũ dyabolũ aliqua suade
re sibi cũ ipa suassione sua, a conspectibus
cordis sui respuens deduxit ad nichilum. z
paruulos cogitatus eiꝰ tenuit z allisit ad
xpm. Qi timentes dñz de bona obsuancia
sua nõ se reddũt elatos. sz ipa in se bona nõ
a se posse sz a dño fieri existimantes opante
in se dñz magnificant. illud cũ ꝓpha dicẽtes.
Nõ nb dñe non nb sz nõ tuo da glam. Sic n paulꝰ
apl'ꝰ de pdicacione sua sibi aliquid iputa
uit dicens. Gra dei sũ id qd sum. Et ut ium
ipe dicit. qui gl'atur in dño glietur. Vnde
z dñꝰ i euang. Qi audit ũba mea hec z fa
cit ea. similabo eũ uo sapienti. qui hedifi
cauit domũ suam sup petram. Venerũt
fluuina flauuit uenti z impegerũt in domũ
illam z nõ cecidit. qꝰ fundata erat sup petrã.
Hec cõplens dñꝰ expectat nos cotꝰ